

امروز سوم اکتبر؛ سالروز پرتاب مرکوری

ناو کیهانی "مرکوری" به عنوان مقدمه‌ای بر پروازهای مداری فضانوردان آمریکایی از اهمیت زیادی برخوردار بود.

ناو کیهانی "مرکوری" به عنوان مقدمه‌ای بر پروازهای مداری فضانوردان آمریکایی از اهمیت زیادی برخوردار بود. این سفینه یک نفره توانست در زمان خود، به شکل چشمگیری تجربه انسان برای زندگی و کار در فضا را بالا ببرد. به گزارش ایسنا، به دنبال 2 پرواز غیرمداری و 2 ماموریت مداری که هر کدام با مشکلات مختلفی به پایان رسید و حتی در یک مورد نزدیک بود به قیمت جان فضانورد تمام شود، ناسا روز 3 اکتبر 1962 یک فروند ناو "مرکوری" را با موشکی از نوع اطلس از سکوی پرتاب شماره 14 مرکز فضایی کاناورال راهی مداری با اوج و حضیض مدار 285-166 کیلومتر زمین کرد.

ناو 2000 کیلویی مرکوری که توسط والتر شیرا، سرنشین آن "سیگما-7" نام گرفته بود هر 88/8 دقیقه با زاویه شیب 32/5 درجه نسبت به خط استوا یک بار زمین را دور می زد.

ماموریت والتر شیرا را در زمان خود می توان یکی از پروازهای فضایی بسیار پیچیده علمی به شمار آورد. یکی از اهداف اصلی پرواز والتر شیرا، پژوهش عملی جهت یابی های بصری در مدار زمین بود. او از طریق پنجره ناو، نمای زمین، ماه و قشر درخشان جو این کار را انجام می داد و توانست تا پایان نخستین دور در اطراف زمین، بدون بهره گیری از دستگاه ها و تنها با نظاره، جهت یابی را در سه محور تعیین کند. او سعی کرد از پریسکوپ هم استفاده کند اما به زودی دریافت که این کار در بخش شب زمین تقریباً بی فایده است.

شیرا در دور دوم گردش به گرد زمین، جهت یابی شبانه را بوسیله بررسی ستارگان انجام داد. این کار نسبت به جهت یابی در بخش روز زمین دشوارتر بود اما به هر حال فقط 4 درجه اشتباه کرد.

یکی از وظایف دیگر والتر شیرا در این پرواز، بررسی منابع نور و عکسبرداری از اهداف تعیین شده بود. عکسبرداری از کالیفرنیا، تگزاس و کوبا در سومین دور و آمریکای جنوبی در پنجمین دور صورت گرفت. او سعی کرد در دور اول منبع نوری در میدان تیر وومر در استرالیا و در زمان دورهای 5 و 6، منبع قوی دایمی در دوربین را مشاهده کند. اما موفق نشد زیرا منطقه های مورد نظر را لایه های ضخیم ابر پوشانده بودند.

در همان اولین دور، شیرا احساس کرد درجه حرارت در لباس فضایی افزایش یافته و به 32 درجه سانتی گراد رسیده است. بعد معلوم شد که دلیل این قضیه، عدم تنظیم صحیح دستگاه کنترل کننده حرارت بوده است. وی برای جلوگیری از ایجاد مشکل در انجام ماموریتش دستگاه تنظیم حرارت را در هر 10 دقیقه به اندازه یک واحد کاهش داد. به دلیل گرمای زیاد در دور اول، شیرا تشنه شد، اما او توانست با تنظیم حرارت مشکل را حل کند و میزان مصرف آب را مدیریت کند. در سومین دور غذایی شامل گوشت با سبزیجات و نیز نان شیرینی، میوه و گردو خورد.

در زمان ورود به جو طبق درخواست مرکز هدایت پرواز، شیرا از سامانه ای استفاده کرد که مصرف سوخت آن بالا بود و ظرف 6/5 دقیقه 50 درصد سوخت مصرف می شد. در این زمان والتر شیرا به آسودگی این پیشنهاد را پذیرفت زیرا دیگر به صرفه جویی نیازی نداشت!

سیگما-7 روز 3 اکتبر 1962 در 8 کیلومتر از کشتی هواپیمابر "کرساگ" در 507 کیلومتر به طرف شمالشرقی از جزیره میدوی، با تفاوت 7 کیلومتری نسبت به نقطه حساب شده فرود آمد. در مرحله اول به دلیل نقص کوچکی در سامانه نجات سفینه او 30 ثانیه زیر آب رفت اما شیرا خونسردی اش را از دست نداد و سفینه به زودی از آب بیرون آمد و در حالت طبیعی قرار گرفت.

سفر 232 هزار کیلومتر والتر شیرا که 9 ساعت و 13 دقیقه و 11 ثانیه طول کشید را می توان موفق ترین پرواز مرکوری به شمار آورد زیرا او تقریباً به تمامی اهداف پروازش دست یافت.